

Carta oberta a Jaume Alonso-Cuevillas, advocat del M.H. Sr. Puigdemont

written by Josep Maria Loperena | 5 d'abril de 2018

T'escric la present amb el dret que m'atorga haver estat durant quasi seixanta anys membre del Col·legi d'Advocats de Barcelona; per la meva llarga experiència com a defensor d'activistes polítics antifranquistes i, finalment, pel fet d'haver ostentat la Presidència de la Comissió de Drets Humans de la nostra entitat durant diverses legislatures. Però abans de res, el que em mou a fer-ho és la meva devoció i respecte al president Puigdemont i el meu fervent desig que tots els arbitràriament empresonats pel jutge Llarena recuperin la llibertat i, així mateix, els exiliats tornin a les seves cases.

Formes part d'un col·lectiu d'advocats com a conseqüència de la unificació de totes les causes per l'instructor, que no té una estratègia comuna de defensa. Això ho entenc, però el que em resulta incomprendible és que hagi denunciat als mitjans informatius i no ho hagi fet a la justícia alemanya que la detenció del president Puigdemont per la policia va ser un acte il·lícit contrari a les lleis d'aquell país, ja que els vint agents del CNI que van col·locar il·legalment una "balisa de geolocalització" en el cotxe del president, circulaven sense permís per Alemanya. Tampoc comprenc l'explicació que vas donar per televisió sobre el seu ingrés en una cel·la comuna de la presó de Neumünster: «el president ha quedat sota custòdia policial, el mateix que va ocórrer a Bèlgica». La presó en la qual roman reclòs Puigdemont acull una xusma de presidiaris preventius que va des de condemnats per robatori, violació, frau o lesions a traficants de drogues. Res més lluny que viure en un hotel de tres o quatre estrelles custodiat per la policia.

La teva imprudència davant els mitjans sobre la possible extradició de Puigdemont ha creat un estat d'ansietat i d'impotència a l'electorat concretament quan vas explicar que Steffen Seibert, portaveu de la Sra. Merkel, havia pontificat que «com que Espanya és un país on impera l'estat de dret, serà allí on haurà de resoldre's el procés sobre la base de la seva Constitució». Un judici temerari del Govern alemany que, en cas de ser cert, suposaria el lliurament immediat de Puigdemont a l'Estat espanyol per a ser jutjat.

Tampoc ha sigut afortunada la teva comparació entre el nostre delictes de rebel·lió que no existeix a Alemanya amb el d'alta traïció. Els votants de Puigdemont, que són els perjudicats en la causa, conscients del perill que açò implica, estan molt amoïnats. Jo li suggereixo a Paul Becaert, advocat belga del president, que formuli un conflicte de competència entre els estats belga i alemany, ja que la tramitació de l'incident d'extradició estava a punt de concloure's per la justícia belga quan Llarena va suspendre l'ordre i el procés va quedar interromput. La seva prossecució, segons disposen les lleis internacionals especialment el Reglament 44/2001 del Conveni de Brussel·les, li correspon a Bèlgica i no a Alemanya per haver-hi estat la primera que ho va formalitzar. Alemanya s'ha d'abstenir de conèixer i ha de lliurar Puigdemont als belgues per pertànyer l'assumpte a la seva jurisdicció.

El fet d'anar plantejant qüestions jurídiques als televidents sense combatre les irregularitats comeses pel jutge Llarena redunda en perjudici del teu client i confon i desorienta la gent profana en dret. Una corruptela desafortunada amb un sol objectiu: amagar la falta de bel·ligerància processal de tots els advocats contra el jutge Llarena. Una postura que s'ha d'erradicar igual que van fer els teus companys quan van deixar d'obligar als seus clients a invocar inútils peticions de perdó, humiliació i disculpa i a abjurar dels seus principis morals, conviccions polítiques i llibertat de pensament amb el pretext d'aconseguir les seves llibertats.

El poble, cansat de tantes promeses incomplides, ha demanat al Col·lectiu Praga i a altres professionals que interposin una querella per prevaricació contra el jutge Llarena. Són els votants de Puigdemont, els mateixos que dia a dia reivindiquen la seva llibertat, cansats de les vileses de l'Estat opressor i que volen deixar de ser súbdits d'una monarquia rànica i envilida pel desenfrenament sexual i la pràctica de la rapinya i el robatori per convertir-se en ciutadans d'una República popular, lliure i independent.